

Hoe hou jij perspectief?

Rianne Kessels (48), communicatieadviseur

“Het afgelopen jaar had ik weinig beweegruimte”, vertelt Rianne me op een druilerige donderdagochtend via de telefoon (“Ja, dat is weer eens wat anders he?!”). “Maar ik vond het niet vervelend. In mijn werk hield ik me bijna alleen nog maar met corona bezig. En thuis werd het leven ook heel overzichtelijk. Achteraf voelt het als een soort bezinningsperiode voor me. Normaal gesproken heb ik een behoorlijk vol leven. Dat kwam voor een groot deel tot stilstand, waardoor als het ware vanzelf de vraag opborrelde: wat is nu echt belangrijk?! De lucht leek veel blauwer in die dagen, kan ik je vertellen. De zon voelde warmer, de vogels zongen uitbundiger. En ik heb bloemetjes zien bloeien waar ik voorheen aan voorbij liep. Normaliter zou ik niet zo stilstaan bij dit soort kleine genietmomentjes. Bovendien overleed mijn vader in die periode. Heftig, maar ik heb wel echt de tijd kunnen nemen voor afscheid, mede dankzij de mogelijkheid om thuis te kunnen werken.” Ook startte Rianne midden in de coronatijd met opleidingen rond ademhaling en NLP. “Klopt, ook dat voelt als een soort verdieping van wat belangrijk voor me is.”

Een paar keer ging ze naar Zonhove terug, de afgelopen 15 maanden. Even iets ophalen. Plantjes water geven hoefde ze niet. Die waren allemaal bruin. En de scheurkalender stond nog steeds op 12 maart 2020. “Dat voelde zo vreemd... alsof ik een indringer was... alsof ik daar niet hoorde te zijn.” En ja, ze heeft haar collega's en de cliënten vreselijk gemist. De kletspraatjes, even iemand aanraken. “Verbinding is echt heel belangrijk voor me. Maar eerlijk is eerlijk: ik heb ook nieuwe dingen ontdekt.”

Zoals?

“Nou, bijvoorbeeld dat online met elkaar spreken ook heel dichtbij kan komen. Dat had ik nooit gedacht. Ik heb lang heel intensief samengewerkt met collega's in het crisisteam. Het ging in die vergaderingen echt ergens over. Dat voelde je, ondanks dat beeldscherm. Bovendien probeerden we het contact onderling wat te verpersoonlijken, bijvoorbeeld door iedere bijeenkomst te starten met een check- in vraag. Zo leer je elkaar beter kennen. We hebben veel gelachen samen. Ja, en ook wel een traantje weggepinkt.”

Maar nog veel groter was haar verbazing over de betekenis van online zingen. Haar passie. Haar uitlaatklep. En haar steunpilaar in gelukkige en verdrietige momenten. Aan diverse koren is zij verbonden. Aanvankelijk was dat online contact schamel; een beetje zoomen om elkaar niet te vergeten. “En je kon je eigen partij inzingen aan de hand van een muziekbond. De dirigent monteerde dan achteraf al die bijdragen bij elkaar. Leuk om een keer te doen. Maar voor mij schonk dat geen voldoening. Het was geen samen. Je moet elkaar zien, voelen, de emotie delen, ervaren dat je het plezier van muziek maken overdraagt aan je publiek.”

En toen kwam Jamulus. Een programma, overgewaaid uit het buitenland, dat koren en muziekgroepen in staat stelt om slechts met een paar milliseconden vertraging samen te zingen en te musiceren. “Dat voelde totaal anders. Echt, als een soort nieuw begin. En ook weer niet, want het oude gevoel was meteen terug. Je staat voor de computer te zingen, je ziet al je koorgenoten op een piepklein schermje in Zoom, maar je hoort ze allemaal via Jamulus. Daardoor voelt het toch ontzettend samen. En wat ik nooit had gedacht: het blijkt echt mogelijk om mensen dwars door dat computerscherm heen recht in het hart te raken. Ik heb ‘t zelf gevoeld: we traden onlangs samen op tijdens een online korenfestival, ik had de koptelefoon op mijn oren, ik keek naar het scherm, ik voelde de spanning en de energie van mijn koorgenoten, en ik heb me nog nooit zo met hen verbonden gevoeld als toen. En de reacties van het publiek waren overweldigend.”

Binnenkort gaat de wereld weer open. Onlangs had Rianne haar eerste live teambijeenkomst met haar collega’s. En uitnodigingen voor optredens pingen weer binnen via de mail. Fijn! Maar mede dankzij de betekenis die online ontmoeten nu heeft, voelt dat niet langer als wakker worden na een winterslaap. “Daar wil ik ook niet op die manier naar kijken. Ik kijk liever naar de mogelijkheden. Anders houd je geen perspectief.”